

Bérmeltem levelek el nem fogadtak.

Előzetési árak:

Helyben házhoz hozva, vagy
váltóru postán küldve:
Egyes évf. . . 7 ft. — kr
Féléves . . . 3 — " —
Negyedéves . . . 15 —
Fülsőoldó egész évf. 20 frank.

Egyes évf. ára 5 kr. a kapható
a kiadványban a Gross Gusztáv
Jókai-éremekért.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek

hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolozsvár-utca 26. szám alatt.

hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

A szerkesztést felöltö:

FEJÉR VILMOS.

És közölté vissza nem adták.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolozsvár-utca 26. sz.

Időközben az előfizetők pénzét és hirdetések díját.

Hirdetések felvételére a kiadó-hivatalban

Hirdetések díja:

4 huszados gúnymondó vagy annak helyén 5 kr. Nagyjából és közzétételre hirdetések díja: mely. Minden egyes hirdetésnek külön kell megadni a hirdetés helyét, a hirdetés szövegét.

Ylléttel kiadásra kerül 10 kr.

Hirdetők és Ylléttel kiadásra kerül 10 kr.

Hirdetők és Ylléttel kiadásra kerül 10 kr.

Az E. M. K. E. idei közgyűlése.

Tudva van már lapunk olvasói előtt, hogy az E. M. K. E. ez évi 7-ik közgyűlését Budapesten fogja június 8-án (únokán 4-ik napján) dícsősegesen, arulkodó apostoli királyunk I.ó Ferencz József Ő Felsége 25 éves megkoronázása évforduló napján és ennek örömeire a fiedote nagytérmen megtartani.

Milyen örösi előhálász az E. M. K. E. életében s mily önzettel gondolkodnak mindnyájan vissza azon küzdelemre, a melyet a leltét hét év alatt oly sok irányban kiállani hazafias kötelességünknek tartották!

Gondoljunk csak vissza az erélyrezi magyarságunk hét év el tti állapotára, a melynek mindannyian szomorú szemlélti voltunk.

Emlékezzünk vissza ama jelketlen támadásokra, melyek egyetként a nemzetiség feltételezése miatt, már bőlcsojében 1885 ben ki volt téve. Önkénylen eszünkbe jut Herkules cseszencő kora, kit már bőlcsojében meg akart a kigyó fojtani.

Emlondhatjuk ma, — hála az égnek hogy hátul víz — hogy ezöltöt hét évvel elől tüz, ezakti viz között állottunk a gyauisítások egész ózón áradat, rohat rénk mindenfélő azért, mert nem nézhetők tovább az erélyrezi magyarság pusztulásá és sorakozni mertünk annak megmentésére.

Nem volt elég, hogy ideháza gyauisittatunk, támadattunk napról-napra, hanem még Romániából is tüzet akart lökni hazánkra a román irridenta, az O-csasz, Secasau, Ciurendek igazgatása. Nem akartunk egyebet akkor, nem akarunk egyebet ma sem, mint azt, hogy az erélyi

szétzört, idegen nemzetiségek közé ekkelt magyarságot társadalmi uton, saját erőnkkel a végpusztulástól, a beolvadási megmentések a magyar nemzet számára. És mégis mennyi lekellen gránatúst, gúnyt, rágalmat kellett e miatt elváltatni, el-szenvedni!

Hibába iruk, mondotunk, hogy mit akarunk. Szentelen azzal állottak elő, főleg a román najságok, hogy mi a románok akarjuk nemzetiességükből kiforgatni!

Ma hét év óta örömmel írhatjuk, hogy kiábrándultak, hogy nem gyauisítunk, nem legalább szándéksznysre son, mint azt ekkor években tették. Munkálkodásunkról minden éven beszámoltunk a nyilvánosság előtt.

Olvashatták és olvasták is övi jelentéseinket e székbeli meggyőződés aztán, hogy mi nem bántunk sem románok nem másnak anyanyelvét, hanem védelmezzük a magunkét, melyek hazánkban teljes joggal megkövetelhetünk.

Lélekemelő volt szemlélni az E. M. K. E. haladástá gyarapodását évről-évre, közgyűléseiről-közgyűlése, Kolozsvárt, Brassóban, Sepsi-Szentgyörgyön, Szamosújvárt, Déván és Marosvásárhelyen.

Lélekemelő terítettünk I-ó Ferencz József apostoli királyunknak Kolozsvárt az E. M. K. E. küldöttségéhez intézett buzdió királyi szavaiól. Lélekemelt mindnyájkut az a tudat, hogy szabadelv kormányon atyai figyelemmel kíséri hazafias munkálkodásunkat, hogy nincs a magyarság kebleben olyan réteg, olyan felekezet, a mely isten áldását ne kérné törekvésekre.

Találkoztunk lelkes hazahán, a kik tetemes összegetek hagytak egyetülkellenek pl. n-eydi Kovács Szándor, m-vársárhelyi Derzi János. Találkoztuk egy pá-

ratlan maceuasunk, Kun Kocsárd gróf személyével, a ki egész győzlyi fölárbrókát az E. M. K. E.-nek adott át még életében egy orsz. gazdasági iskola alapítására.

A gazdag az ő ezereivel, a szegény az ő perzselibe rakott krajczaraival szaporított, szaporított egyetben tökéjét, melynek kamáját ni tisztán kultúrális célokra fordítjuk és fogjuk jóvőre is fordítani.

A brassói magyarság életében pedig forduló pontnak nevezhetjük az E. M. K. E. megalapításának évét 1885-öt. Mennyi hazafias munkát végeztünk mi azon ötől fogva, melyek az E. M. K. E. nélkül talán még ma is az ábrándok országába tartoznának! 1848. március 15-ik napjának olyan impozans megünneplését 1885-ől datálódik.

A brassói két magyar óvoda, szemünk e két fénye azóta keletkezett és nőtt, nevel ma is az iskolák számára derék his, nevel ma a Székely Mózes, a zazoni Rab István emléktáblái, a csángó-szabor azóta létezik. A csángók egyetben azóta főleg látnak hazafiasból szellem, az ott lakó érelemiség által tapintatosan vezetette. A brassói ág, evang. egyház, a magyar keresztök alsó-fokú iskolái, az áll. közép iparisk. convictus azóta gyümölcsöztünk, hogy hitvátsásként leltethessük.

Sok és sok mily hákálva tartozunk mi az E. M. K. E.-nek s a hálaikat ki is kell mutatnunk. Mivel mutathatjuk meg ezt igazában, mint azzal, hogy egy brassói valamint a helyfelné emke választmányunk minél több tagja fog résztvenni az ide Budapestre tartandó közgyűlésben.

Egy emberéletet én át alig, vagy talán nem is nyílik ezek hasonló alkalom, hogy egy ország-

rész vezetői magyarsága tömeges megjelenésével bizonyítsa az egész ország és külföld előtt, hogy pártkülönbség nélkül a magyarság érdekében feltétlenül egyek vagynak.

Comenius ünnepléi N.-Szebenben.

Sajátosságok játéka a valótlanság, hogy *Pulcherrimae nationis* napjának, midőn három ország néptáitól (kiknek annagya helyzetükön fogva, majd minden napjuk kritikusnak mondható) ünneplésére a tanügy egyik ki-magasló alakjának, Comenius születésének három százados évfordulója, és a kritikusok toronattól szűfűségi merítőlte. Ott láttuk mel. *Rokosny* Elek kanonok Teréz-arhazai igazgatója, midőn a Szegedre tagolt, kitároltong nagy számú és elő-köl helyközösséget, az itt állomásozó egyetemes önkéntesek közé táboket, kik mindenkör tömegesen vesznek részt a magy. ünnepekben. Ott láttuk az ott lakókat s hol mindig igen szívesen látott vendégeit. Itt pedig meg Szakadt derék lelkesek, *János* és az ott lakó iskolai igazgatója, *Mircs* és még sokan mások.

Az ünneplő 10 órákor vette kezdetét, a mikor a testület alelnöke *Zöld József* — az elnök gyengékedése miatt — előlvastat annak igen szép s az akkori kör-szakot felolvasó, gondosan írt megnyitói beszédét. Majd *Schuch* *Ódon* olvasta fel nagy gondotól és igen ügyesen szerkesztett in-nepi beszédét. Ezután előlepett *Vámszer József* polgári lelkélopált tanító, hogy elszavazta a Vég. Állásról brassói áll. polg. leányisk. tan. Állás iri alkalmi ódát.

Óda lett a hű nő, feldávra a csásár, Kinyitva hied, letörpva hied. De a harmazon évek hamor nyomora Nem elgött kétségbe, meg sem tört soha: Egy evezet lángoltól meglelt közhied: "Nevele boldoglat az emberi nemet!"

Nevele boldoglat szentvedések árán, Hordani keresztet a győzőt test vállán, A munkát és a birt meg nem mérlegelve: Ez az igaz nagyság, az ily mély életélre. Ez evezet tudatlan tisztait meg nem lelted, A meg a magister nemet ni megnyerted, Amsterdami sírod melynek diájak, Ez őt tize ma is tisztá egy fény.

Oh e fény hasonl el mindnyájkut szívébe, Látván megleltet a komor időre, Hogy így hajtása drága nemzetemnek Kezünk alatt nagyra, nemessé nődött: S ha majd nekem bori sürint sőtő ide, S hirtök, nevére olvasz a végtelenségbe: Legyen akkor is egy vigasztalás — bértök: Hazánkért szelhetök, boldogtva dítünk!

COMENIUS.

Comenius Ámos János emlékezete.

A Morva partjára küldöm el lelkemet, Hód tévőn hálóját, sálót nem pihenhet; Szűzülél hírdet, sálót indokolja, De egyik sem fele, de egyik sem mondja: Hód ringolt boldog, hol mosolygott raja Szeret magunka szél, szeg ország? Hál dobant fel a szív, hol szötte álmaim? Hiba kérdem, senki meg nem tanít.

Mert mint a víz Homert hód város vialta, S a morva dícsősegen önmagát ringatja: Föltöltte is, Comen, két vát, két nemzet Vitézköi, hód hol szűzülét, ki nemzett. De a eméltet minden helyhez köte, Szívébe van igaz, szívéhez van nóra. Hód, ha közbe lép, elszőlit honajja, Vialkók nyelnek nincs ott legyika.

Mert kiink lángokba, mint az egy szikra, Egy emberöltő át baktán világítja, Az egyv nem lehet, nem egy nemet fia: Közbe bókcsőgősként valja midauyja. S bár háromszor fordult századok azóta, Lángja most is hevíti, lángja nincs kioltva; Mint a Mózes bókra küzdelemre hív fel Megálta a pályát nem kizsáldozó sívvel.

Milyen szél! idől Nem bészit az élet, Az ember elmeje hód többet tévedt; Tekintőre esküd: a való az igaz. Lapokba írt vára, bár nem volt mindig az, S ha felszállt itt-ott a puzta vak álja, Egy égv morás elme, rendi bolygott té fénye Hamar elhunyt a fény, ázra ki sem vette, S tovább haladt a kor nyom nélkül foleta.

De végre megörögt, kiket szellege Lágán elingörva hozott el a földre; Utálid susogást, az élet nagy titkát. Rendre mint elszel, rendre mint lárid: Holt betűnknek helyét dől foglalk el. Bóles tanításkora mint varázslóes. Az órk természet kebleire tére.

Egyesre négy nemzet ismert mint apostolt,

Önávta vár téged, elistát meghajolt; Elmerült szellege végye világába: Csallagokt fénylett a "Dialectica Magna". Hozzánk is elhatott, minket is elbóvlt, Szellemeked fénye nálunk is tudokolt: Az "Orbis Pictus" csak harmaszavaly könyve Pataki iskolánk nevéhez van köte.

S hogy rokot keresztnek messze észak ormán, Te tanítai ára, bölesen megkövölt, Az atyáinkat éntestvértelökkel: Valjuk is azóta tudományunk, szível. Mit nem telet meg érdet az a kegyes aszony, Hogy továbbra is itt nőtt meg megtarasson, Kerek szára ment fel mérvetök száma, Eltolaknak vára, ifjúságunk száma, Mely felhangzott szarad a templomi széken S erőt vett hátsa a sok szenvedésen.

Oh pedig a világ nekem is hogy kellett! Kölszer ün hamivó, a mit szíved temert

* Itta a "Brassómezei Tanácsmunkák" által 1892. március 28-án rendezett Comenius emlékünnepén szavazta Végli Máttyás állami polgári isk. tanár.

